

AM AJUNS IN MIJLOCUL FAMILIEI

Am ajuns cam pe la ora 16(după amiază) când am deschis ușa casei găsind pe sotia care mă aștepta.

De la început mi-a spus că după vorbitorul avut, după aceea ieșire pe care am avut-o față de căpitanul politic Telenchi Florea, a fost scoasă din producție și alăturată unei mici grupe a sindicatului care pregătea pavoazarea uzinei -Danubiana- în vederea zilei de 23 August, când programaseră festivitatea a 20 ani de la "eliberarea" țării.

Era o pierdere de timp această muncă și din când, în când trecea secretarul organizației de bază și o întreba dacă a venit sotul acasă. Până atunci nimeni nu o întrebase de situația familiei, fiindcă muncitorii nu aveau dosare la cadre.

De atunci și-a dat seama că este vorba de ochii securității care supravegheau. Mai mult într-o zi -secretarul i-a spus soției: să-mi comunici și mie când vine soțul acasă!

Până seara am comunicat la Băilești să aducă fetița care se găsea la o verișoară a soției, pentru că să se poată ocupa de servicii.

Seara am avut o mare surpriză. Prietenul de luptă și de suferință, Constantin Ionascu a venit de la Constanta. Sosiseră și în Dobrogea mulți cunoscuți comuni de la Canal, dar niciunul nu știa de soarta mea. Eram pierdut din evidenta lor, nu mai auziseră despre mine vesti de aproape un deceniu. El după eliberarea din 1954 fusese cu domiciliu obligator la Seimeni (pe malul Dunării în Dobrogea), acolo își găsise un serviciu și-și închegea o familie.

Toată noaptea am povestit, el spunându-mi de cei veniți mai ales de la Gherla (majoritatea țărani macedoneni ce fuseseră arestați și torturați cu loturile din miscarea de rezistență, eu punându-l în gardă cu cei ce trecuseră prin reeducarea de la Aiud și Jilava unde cu greu s'a putut supraviețui moralicește.

A doua zi ne-am despărțit urmând să ne mai vedem din când, în când și să mai schimbăm impresii în legătură cu evoluția politică ce ne cimentase prietenia pe vecie.

Spre prânz, în ziua de 30 Iulie m'am dus la brațele de muncă să văd ce surpriză îmi pregătiseră torsiionarii mei.

Acolo, când le-am spus ce doresc să lucrez, ca să fie în corelație și cu pregătirea și cu cece mai făcusem, cel de la birou a sărit în sus apostrofându-mă:

Toți care veniți din puscărie veniți cu pretenții.

Domnule, i-am zis, spune-mi dacă știau de vorbă cu un om, sau cu un securist? Dacă dumneata nu ști că din puscărie nu vin borfașii care sunt încă afară, din puscărie acum vin oamenii nevinovați supraviețuitori ai tuturor locurilor de exterminare. Iar acești oameni n-au cerut să iasă afară. Au fost scoși la presiunea internațională și li s-a promis că vot avea locuință și locuri de muncă asigurate după pregătire.

Dacă dumneata nu ai, mie îmi scri pe biletul de eliberare, și i l-am întins, că nu ai. Si eu mă duc la cei care m-au scos din temniță, dar nu-ți permit să-mi spui că vin, sau venim, cu pretenții.

Respectivul s'a înmuiat și a început să învârtă hârtiile. I-am atras atenția că nu accept decât minim post de tehnician I, și în București unde am domiciliu.

A scos până la urmă un post de tehnician principal la Intreprinderea Energo-Constructii Bucuresti, care se ocupa cu instalarea liniilor de înaltă tensiune.

Mi-a făcut repartitia si am luat-o provizoriu până ce văd la fața locului despre ce este vorba, și am plecat.

Seara a venit la mine acasă normatorul Vladimir Mărăndici de la întreprinderea I.S.E.M. de unde fusesem arestat și mi-a spus că a fost trimis de șeful Serviciului Constructii-Sonde să vadă dacă am venit și să mă roage să trec pe la întreprindere.

Pe 1 August dimineata m'am dus într'o doară la I.S.E.M (Intreprinderea de stat pentru exploatarea miniere unde am găsit aceiași conducere, cu o singură modificare. Ing. Constantin Iacobescu, fostul șef de serviciu era acum inginer principal, iar ajutorul lui Tigănuș era în locul lui ca șef de serviciu. Acesta fusese sondot și fiind ginerile lui Balalia (șef comunist la Prahova) a terminat liceul rapid și tot așa, Institutul de petrol și gaze, după care a fost numit în post de mare conducere),

Cei doi, care mă cunosteau bine, m-au primit cu bucurie și m-au întrebat de ce n-am venit până acum pe la ei. Le-am explicat că am sosit de 3 zile, m-am grăbit să-mi iau repartitie pentru serviciu, mă ocup să-mi fac controalele medicale și efectiv m'am jent

să mai trec pe la întreprinderea de unde am fost arestat și care poate a socotit că am "dezonorat-o".

Pentru noi ai rămas același din 1957 de când am lucrat împreună și am vrea să continuăm aceiași colaborare.

Vrei să vi să lucrezi cu noi?

Aș vrea, dar am luat o repartitie la Energo-constructii.

Dă-o încoace.

A luat repartitia și inginerul Tigănuș s-a sculat după scaun și mi-a zis, hai cu mine.

Am coborât la -Muncă și salarii și i-a zis sefeului de serviciu ing. Failler: Uite, a venit Ionițoiu și eu am nevoie de el ca să-l angajez. Ce trebuie să întocmesc."

Imi trebuie repartitie de la bratele de muncă.

O are dar pentru Energo-constructii și i-a întins-o.

S'a uitat la ea și a zis: Este bună și pentru noi. Să-mi aduci o cerere de angajare cu avizul serviciului.

Tigănuș i-a cerut o coală de hârtie și m-a pus pe loc să fac cerere de reangajare și el a trecut avizul cu data de 1 August.

Ajunsi în birou i-a spus lui Iacobescu că s'a rezolvat problema și a trims după condica de prezentă a Serviciului constructii pe care m-a trecut și m-a pus să iscălesc..

După o mică pauză am mulțumit și am adăugat zâmbit spunând: Acum fiind angajat vă rog să-mi aprobați un concediu fără plată pentru a-mi... n'am terminat și m'a întrerupt:

Te duci și o lună de zile îți rezolvi problemele urgente ce le ai și în Septembrie te prezinti, dar nu uita să vii pe 22 Aug. ca să-ți iei avansul din salariu.

Chiar am rămas uluit. În mai puțin de o oră eram angajat, cu salariu asigurat și plecat în concediu.

Am ajuns acasă bucuros și am așteptat peste câteva zile să sosească fetița și să se obișnuiască cu mine.

SITUATIA INTERNATIONALĂ ÎN CARE MĂ ELIBERASEM

Prima știre aflată după eliberare a fost că pe 28 Iulie 1964, Chi-na a refuzat să participe la Conferința mondială a partidelor comuniste inițiată de Hrusciiov.

Multe se întâmplaseră de la arestarea mea, s-au mai precis după ce Hrusciiov a bătut cu pantoful în sedința de la ONU, până acum când chinezii bat cu pumnul în "masă" că nu merg la Moscova.

Poate evenimentul-santaj al Occidentului a fost și din ^{cauza} Represiu-nii din Germania de Vest de unde în ultimul deceniu fugiseră 3 milioane în Apus, a dus la construirea Zidului Berlinului, pe 13-Iugust 1961. Acest "zid al rusinii" a fost construit pe o lungime de 45 km. cu o înălțime de 3,5 m. prevăzut cu 200 posturi de observație și 195 adăposturi, necesitând întreținerea lui cu 11.000 ostași, cu 249 câini.

România care se deschisese spre occident prin schimburi comerciale se vedea trasă pe sfoară de Kremlin și încearcă să se opună integrării economice preconizate de statele prietene din cadrul Pactului de la Varsovia, care-i vindeau materiale și echipamente la preturi superioare pieții mondiale, în timp ce calitatea lor lăsa mult de dorit.

Când deținutii se eliberau în 1964 era mare vâlvă asupra complexului economic unic- preconizat de economistul Valev prin care se urmărea integrarea geografică a sudului Basarabiei, sudului Ucrainei și a unei părți din teritoriul României, ceea ce ar fi însemnat o anexare, după o prealabilă dependență de URSS.

Politica de duplicitate a lui Hrusciiov față de România s'a dovedit în Aprilie 1964 când în vizită la Budapesta instiga pe Unguri să revendice Ardealul. Ceva mai mult Hrusciiov ar fi propus și crearea unei federații dunărene condusă de unguri.

Divergentele din culisele lumii comuniste se accentuau mai mult și în timp ce aveau loc aceste manipulări la Budapesta, în partea opusă la Beijing conducătorul chinez -Mao Zedong fi atrăgea atenția lui I.G.Maurer asupra "injustiției actului de anexare a Basarabiei de către U.R.S.S." După discuțiile din China, la întoarcere prin Moscova, a relatat cele discutate și în memoriile lui Hrusciiov este menționat. că a făcut această destăinuire fără "a-și exprima dezacordul".

Hrusciiov, cu această politică duplicitară nu o ducea numai împotriva României, ci și față de occident, căutând prin șantaj să câștige timp, fiind informat de echilibrul de forțe care era net favorabil americanilor care aveau 294 de rachete I.C.B.M. față de 75 intercontinentale rusești, iar celor 144 de rachete Polaris SUA, Moscova nu putea opune nici una, pe când Anglia primise rachete mijlocii Polaris cu ogive nucleare. Iar în aer, pe cele 2000 de avioane B-47 și B-52, rusii le întâmpinau cu circa 150 de bucăți.

Nereușind șantajul, Hrusciiov a renunțat la încheierea păcii separate cu Germania comunistă din est.

Folosind și manipularea istorică, rusii prin mareșalul Konev oferă României (cu ocazia a 20 de ani de la lovitura de stat) steagul regimentului sovietic, care ar fi eliberat Bucureștiu, cadou- refuzat deoarece se știa că pe 29 Aug. 1944 trupele rusești au fost întâmpinate cu flori pe Calea Colentinei, la intrarea în oras, de către câțiva comunisti români.

Toată această "politică" a luat sfârșit pe 14 Octombrie 1964 prin demiterea lui Hrusciiov din toate funcțiile de stat și de partid, provocând un seism în lagărul socialist, tocmai când ochii lumii erau îndreptați spre alegerile prezidențiale din Statele Unite.

IN CAMPUL MUNCII

Lămurindu-mă de "umanitarismul" comunist în care am fost eliberat, sau mai bine zis eliberat de cele 738 de elemente cu manifestări dușmănoase ce refuzasem integrarea în procesul de reeducare și "împotriva cărora urmau să se ia măsurile necesare", am pornit "voios" la muncă pe 1 Septembrie 1964.

După 10 zile de lucru prin Centrala I.S.E.M. în care timp mi s-a pregătit formele, am plecat repartizat la Piatra Craiului, un santier situat în com. Aștileu, de lângă Aleșd din jud. Bihor. Eram încadrat cu derogare, pe un post de sef de complex cu o salarizare neașteptată de bună și posibilitatea de a veni să fac încheierea lunară a lucrărilor în Centrală, cu alte cuvinte să fiu lângă familie.

Pe teren aveam ca obiectiv extinderea lucrărilor de bauxită în zona denumită "Zece hotare" prin pregătirea amplasamentelor sondezelor care se mutau foarte des, forarea lor mergând până la 150 m. și paralel amenajarea drumurilor pentru aprovizionarea noilor locații precum și a unor baracamente ce s'ar ivi necesare.

Revenit la încheierea situației cu lucrările santierului din luna Septembrie am constata din scripte că nu fusesem eliberați din închisoare, ci doar transferați într'alta cât Țara de mare.

Dovada acestei afirmații o găsesc în arhivele securității și în unele documentații publicate în "Cartea Albă a securității", sau altele "lucrate" pe propria mea persoană.

Astfel la 30 Septembrie 1964, și securitatea încheia o situație la două luni după aplicarea Decretului nr. 411/24-07-1964, spunând:

"La scurt timp după punerea în libertate, mulți dintre cei reeducați și mai ales -recalcitrantii- au revenit, ori s-au menținut pe pozițiile ideologice pentru care au fost condamnați, însă situația găsită în afara penitenciarelor le-a îngăduit serios posibilitățile practice de acțiune. Singura posibilitate era rezistența în -clandestinitate- cu obiective de lungă durată. Apreciind -pericolul social- al foștilor condamnați, conducerea Ministerului de Interne a atras atenția asupra -necesității urmăririi informative a acestora-. În baza ordinelor date s'a creat în decursul timpului o agentură numeroasă, cu ajutorul căreia se poate asigura supravegherea informativă a multor condamnați, chiar din momentul părăsirii locurilor de detenție. Din controalele efectuate, a rezultat însă că, în general, munca de supraveghere a foștilor condamnați, de către Direcția III-a și direcțiile regionale, se desfășoară cu serioase lipsuri. Pentru exemplificare se arată că, -pe plan central- peste 2.000 foști condamnați (n.n. deci eram considerați în continuare tot condamnați, nu eliberați cum se spunea că s'a pus lacăt), nu erau cuprinși în evidente, deși mulți dintre ei au fost eliberați înainte de ultima grațiere...

"La 30 Septembrie 1964, pe întreaga țară (n.n. dovadă că se transformase în închisoare România), erau deschise 1.943 dosare informative și 437 dosare de verificare prin care se urmăreau foștii condamnați... Recrutarea și dirijarea rețelei informative provenită din rândul foștilor deținuți politici s'a realizat atât pe bază de directive cu caracter politic, cât și în funcție de necesitățile situației operative... Eficiența acestei măsuri s-a dovedit cu mult sub așteptări. Declarațiile semnate cu ocazia eliberării din detenție nu reprezentau documente care să-i oblige pe foștii deținuți să informeze continuu și obiectiv despre stările de lucru din mediile de relații și din anturajele pe care le frecventau... Este subliniat cazul fostului deținut Eremia Ion, condamnat 15 ani, care când a fost chemat să semneze angajamentul a spus: În baza cărei legi îmi cereti să nu vorbesc despre ce am văzut și auzit în închisoare? Vă este frică să nu spun mârseviile pe care le-

ati făcut? Voi spune peste tot!" (n.n. Acelas răspuns la primit si căp. Telenche Florea pe 29-07-1964 la Jilava). In schimb, angajamentele semnate de cei mai docili, adică -reeducatii-, desi îi obligau la implicarea într'o activitate informativă ulterioară, nu asigurau de facto -continuitatea, obiectivitatea si eficienta informatiilor astfel încât, treptat, organele de securitate au folosit aceste documente ca mijloace de constrângere sau compromitere. Aşa se explica faptul că recrutările masive, declanşate în 1964, s-au întors până la urmă împotriva iniţiatorilor. Securitatea s-a văzut nevoită să abandoneze la sfârşitul anului 1968, un număr de 2.173 informatori din care 1.729 datorită -lipsei posibilităţilor informativ- si 444 pentru -nesinceritate-."

O altă dovadă că întreaga Țară românească devenise o încăisoare, un adevărat lagăr de represiune, o dovedeste statistica de la 1 Ianuarie 1965 prin care se arată că în evidentele securității erau înregistrate 560.336 persoane, adică circa 6,5% din populația activă a țării.

"Halal de așa regim ce suporta țara."

Revenind pe concret, referitor la prezenta mea în Bucuresti, aceasta a fost semnalată securității pe 7 Octombrie de către acelaș agent "Ion Marian" (pe numele adevărat avocat Manta Dragomir) care în cursul reeducării din Jilava din 1963 mă avea sub supraveghere. De data aceasta raportează căp. Dițulescu N., că m' a întâlnit la I. S.E.M. unde am fost reangajat cu salarizare bună și sunt mulțumit. (Nimic compromițător).

Dar această semnalare îl face pe căp. Dițulescu N. să mă considere categoria "activi" fixându-i agentului "Ion Marian" (adică Manta Dragomir) sarcina "să țină legătura cu Ionitoiu si să-i stabilească atitudinea prezentă și convingerile politice."

A doua zi după -raport-, chiai pe el, căp. Hurezeanu pune rezoluția: "Ioanitoiu să fie urmărit activ. Vedeți ce posibilități au tovarășii de la șantier sau regiuni pentru a le cere sprijin."

X X X

Am continuat să-mi desfășor activitatea pe santierul "Piatra Craiului" de la Aștileu-Aleșd" și la fiecare sfârșit de lună să vin la Bucuresti, cam o săptămână.

Pe ziua de 5 feb. 1965 când eram pentru Incheierea lunii Ianuarie, m-a întâlnit iarăși Manta despre care stiam din Jilava că e agent si i-am spus că o duc foarte bine. Acest lucru l-a raportat căpitanului Dițulescu N. pe 6 Feb. 1965 si acesta la remarcă lui "Ion Marian" (Manta Dragomir) că nu mai are posibilități să continue legătura cu mine deoarece eram mai tânăr ca el, i-a dat sarcină să contacteze alte elemente foste PNT, despre care a mai furnizat material informativ între timp."

Deci agentul Manta Dragomir activa serios pentru securitate.

Iar căp. Dițulescu pune rezoluția pe -Notă-: "Să se ceară sprijin informativ și la locul de muncă."

x x x

În cursul lunii Martie 1965 deoarece din punct de vedere al lucrărilor de suprafață se apropia de sfârșit sectorul "Zece hotare" am primit dispoziția să las un șef de echipă mai desghetat care să continue să fie la dispoziția inginerului de la complex si să-i fac un plan de lucru.

La începutul lui Aprilie 1965 am făcut încheierea lucrărilor și la Bucuresti am întâlnit iar pe agent, pe care l-am neglijat, dar aceasta a raportat tot lucruri bune.

MOARTEA UNUI CĂLĂU

În după amiaza zilei de 19 Martie 1965 Gheorghe Gheorghiu Dej a murit, la capătul lui venind în fugă 16 ciraci care-l însoțiseră și-l ajutaseră pe drumul însângerat ce a străbătut România dela un cap la altul.

Ceausescu s'a apropiat de patul pe care zăcea nefnsufletit tiranul și l-a îmbrățișat, preluând stafeta însângerată și i-a invitat pe ceilalți înfrățiți în rele, să fie uniți.

Bine că s'a dus a respirat poporul îngenunchiat după ce fusese despuiat de toate bunurile, iar voința națională îi fusese furată.

Imediat a început un sfert de veac cu "dedejizarea" idolului îmbrățișat și instaurarea unui regim totalitar bazat pe teroare, abuzuri și nepotism, infometând poporul, distrugând patrimoniul național și sfârșind prin bălți de sânge pe tot cuprinsul țării.

Acesta a fost comunismul acționând toate aceste măsuri draco-niene prin securitate.

Primit : Cpt. Dițulescu N.
 Sursa : "Ion Marian"
 Casa : "Tomescu"
 Data : 7.X.964

30 + X
 29 - 140

302/1/DN/09.X.964
 STRICT SECRET
 Ex.nr. _

*Interacțiunea sa fie
 normală și activă
 sau se lăsa
 să se desfășoare
 în mod normal
 să se lăsa să fie
 oarecum liberă
 să se lăsa să fie
 să se lăsa să fie*

În ziua de 5 oct.1964, sursa a întâlnit la Intrepr. de Stat pentru expl. orărilor miniere, - ISEM - în bd. N. Bălcescu, 26, pe IOANITOIU CICERONE, fost deținut și care i-a spus că a fost eliberat la începutul lunii august 1964.-

La câteva zile după eliberare, a fost angajat la această întreprindere unde fusese și înainte de arestare.-

Este angajat în aceeași funcție pe care a avut-o și înainte - șef de lucrări suprafață.-

Spunea că în timpul detenției în cursul anului 1964 a avut corespondență cu familia și i s-a aprobat și vorbit când și-a văzut soția și copilul. Actualmente este foarte mulțumit de situația ce o are prin angajare, având un salariu bun, lucrează pe șantier în exterior, pe lângă Oradea.-

Relata că în ultima perioadă a detenției, a fost scos la lucru.-

L-a întrebat sursa de ~~Luza Stelărescu~~, înainte de întâlnirea cu acesta și spunea că a avut o muncă cu răspundere, oarecum politică, fiind șeful bibliotecii și al grupului de propagandă. Sursa menționează că IOANITOIU C. a fost în tineretul PNT.-

Sursa : Ion Marian
 Manta Dragăuș.

Nota Biroului :

IOANITOIU CICERONE ARISTOTEL TRAIAN, fost președinte T. UNT la Facultatea de litere și filozofie, fost condamnat, este cuprins în evidența dos. de problemă PNT la cap. II, categoria activi.-

Nota se va exploata la restul materialului privit pe sus-numitul IOANITOIU CICERONE ARISTOTEL TRAIAN lucrează la același loc de muncă cu agentul "ION MARIAN", însă la șantiere diferite. Având în vedere acest fapt, agentului s-a trasat ca sarcină să țină legătura cu sus-numitul și să-i stabilească atitudinea prezentă și convingerile politice ale acestuia.-

Cpt. de securitate,
 Dițulescu N.

Stelărescu

Primit : Cpt. Dițulescu N.
 Sursa : "Ion Marian"
 Casa : "Tomescu"
 Data : 6.II.1965

302/1/DN/10.II.1965

STRICT SECRET

Ex.nr. 1

N O T A
 =====

În ziua de 5.febr.1965,sursa a întâlnit la ISEM. Intrepr.de Stat pentru Explozări Miniere din bd.N.Bălcescu, pe IOANITOIU CICERONE,fost deținut care actualmente este salariat al acestei întreprinderi pe șantier.-

Spunea sursei că are salariu bun- 1600 lei- și speră ca în curînd să fie avansat în funcție și cu un salariu de circa 2000 lei.-

Soția lucrează în București ca muncitoare. Încearcă să-și facă revizuirea procesului în baza căruia a fost deținut și ca o consecință,să-și recapete lucrurile sechestrate.-

Din discuția avută cu el, reieșea că este foarte mulțumit de situația materială prin salariul ce îl are.-

Sursa : Ion Marian
 Maria Dragomir

Nota Biroului :

IOANITOIU CICERONE,fost membru în conducerea TUNT la Facultatea de Litere și Filozofie din București, în prezent este cuprins în evidența dosarului de problemă PNT la cap.II,categoria activi.-

Nota se va exploata la restul materialului privind pe IOANITOIU CICERONE.-

Din discuțiile purtate cu agentul, a reieșit că nu are posibilitate să mai continue legătura cu IOANITOIU CICERONE,deoarece acesta este mult mai tînăr ca agentul.-

Agentul a fost instruit însă,să contacteze alte elemente foste PNT ce fac obiectul muncii bir.302/1,despre care a mai furnizat material informativ între timp.-

Cpt.de securitate
 Dițulescu N.

DN/RG

*La se cere copy inf
 pe Ion Marian
 de Tomescu*

28 29 17
 29

După încheierea situației de la Piatra Craiului mi s-a făcut decizie de numire la Complexul Moldova Nouă care avea anexe și: săn-tierele de la Sasca și Berzeasca.

Înainte de plecare, agentul Manta Dragomir a raportat pe 5 Aprilie că mă întâlnește ocazional și atunci căp. Dițulescu i-a tras sarcina pe 6 Aprilie ca: "În perioada ce urmează să contacteze alte elemente urmărite prin dosare informative despre care a mai furnizat material informativ între timp."

Așa am scăpat din câmpul de "activitate" a lui Manta Dragomir, care înainte de moarte căutând să-și spele trecutul a dat un interviu pe 6-Sept. 1998, altui agent, care l-a publicat în Analele Sighet nr. 9, la pag. 358.

După ce în linii mari spune abuzurile și nedreptățile regimului ajunge și la "reeducarea" din Jilava despre care spune "era necesară o pregătire a lor, dar și a opiniei publice, în vederea atenuării șocului care s-ar fi produs la primul contact", cu alte cuvinte justificând această abominabilă acțiune de înjosire și îngenuchere a victimelor nevinovate înainte de eliberare.

Nu pomeneste nimic despre autodemascările ce trebuiau să le facă deținuții înainte de plecare, nu pomeneste nimic de bestelirea lui Penescu și ruperea "autodemascării" de către d. col. pîntrucă n-a fost sincer. Manta Dumitru era lângă Penescu în acel timp și tot el dăduse note informative despre el și despre mine.

Mai adaugă că "cei eliberați nu pot fi bănuți că ar fi făcut cesiuni politico-morale. Erau cunoscuți ca oameni integri. De altfel nici unul dintre ei nu a obținut avantaje politice sau administrative după eliberare". Dar nu spune nimic despre cei plecați dintre noi care publicau în presa comunistă articole prin care blamau trecutul și citorii țării, articole pe care le citeam împreună, ale lui Alexandru Dumitrescu Coltesti, Petre Ghiată, Nicolae Pascu, Iordache ... sau ale altora eliberați de la Aiud printre ei fiind Victor Vojen, Radu Budișteanu, ... și alte zeci care "n-au făcut cesiuni".

"Ion Marian", adică d. Manta Dragomir nu pomeneste că a dat note informative despre colegii în suferință pe care-i îndemna să se auto-demaste, și nici faptul că după eliberare a continuat să facă cu regularitate, după sarcinile primite de la căp. Dițulescu N.

Am amintit acest dureros exemplu fiindcă așa se caută scrierea istoriei (ca pe vremea lui Mihai Roller), uitându-se intenționat teoforearea, crimele și exterminarea prietenilor noștri.

Și mai adaugă că i se recomanda de familie izolare și personal nu știa cum să se comporte pentru a evita pe diverși delatori care îi dădeau târcoale."

Dar nu menționează că el dădea târcoale altora să-i tragă de limbă și primea sarcini de la căp. Dițulescu "să mai contacteze și alte elemente urmărite despre care a mai furnizat materiale informative. (Dovadă rapoartele furnizate în 1963-1964-1965 anexate).

x x x

Imediat după semnalarea agentului "Ion Marian" (Manta Dragomir că am schimbat șantierul pe 19 Aprilie 1965) a și plecat depeșă după mine din partea Direcției III, cu mențiunea "aveți grijă de a executa lucrarea cu atenție fiind cerută de Direcția III din minister" (datat 24-04-1965).

Șeful Direcției regionale Banat, col. Steskași Viliam s'a executat și a ordonat Secției MAI-Moldova Nouă: Întrucât Ionitoiu Cicerone este în atenția Dir. III-a București, veți lua măsuri ca materialele informative ce le veți administra asupra sa să ne fie trimise în copie din 30 în 30 zile pentru a fi înaintate la MAI.

Primit : Cpt. Ditulescu
 Sursa : "Ion Marian"
 Casa : "Academiei"
 Data : 6.IV.1965

U.C.N.S.A.S. 27 28 76
 08-03-2006
 SERVICIU ARMT

302/1/DN/09.IV.1965
 STRICT SECRET
 Ex. nr. _____

N O T A

Sursa a întâlnit în ziua de 5.IV.1965 la ISEM - Intrepr. de Stat pentru Explorări Miniere din bd. M. Bălcescu 26, pe IOANITOIU CICERONE, care este salariatul întreprinderii și care lucrează în exterior la șantierul Moldova Nouă-Pașev.

Acesta spunea că este foarte mulțumit de serviciul pe care îl are, că are momentan un salariu de 1550 lei și urmează să i se mărească salariul la lei 2000.-

Nu arăta nici un fel de nemulțumiri de modul cum și-a aranjat situația. Are locuință în București unde stă sotia și o fetiță de 3 ani.-

Sursa : Ion Marian
 Maite Crogoner

Nota de Epouli :

IOANITOIU CICERONE, fost membru în PUNTA și condamnat pentru activitate c.r. este cuprins în evidența operativă a problemei PNT.

Nota se va explora la restul materialului privind pe IOANITOIU CICERONE. Agentul îl întâlnește pe IOANITOIU ocazional. În perioada ce urmează a primit ca sarcini să contacteze alți elemente nemurite de noi prin căutare informativă despre care s-au furnizat material informativ întreg timp.-

Cpt. Securitate
 Ditulescu M.

DN/R3

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
DIRECTIA REGIONALA BANAT

C.N.S.A.E.

SERVICIUL

ARHIVA

17-07-2002

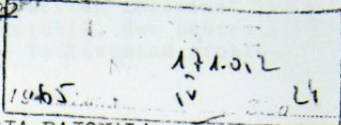
13 13
STRICT SECRET

S.C. nr.1199.

Nr.expl. 4

- Serviciul III.-

Nr. 308/G.I./15689/ 19.04.1965

M.A.I. SECTIA RAIONALA

MOLDOVA NOUA

=====

Luăți măsuri urgente de identificare a numitului IONITOIU CICERONE ARISTOTEL TRAIAN născut la 8 mai 1924 în Craiova, fiul lui Ioan și Maria, cu domiciliul în București str.Secerișului nr.8 Raionul Nicolae Bălcescu .-

Din datele pe care le deținem rezultă că în prezent sus-numitul ar funcționa cu serviciul la I.S.E.M. Moldova - Nouă.-

În cazul în care se identifică în raza Dvs. de activitate ve-ți lua măsuri de încadrarea lui informativă la locul de muncă pentru a stabili comportarea și atitudinea sa față de muncă, dacă are manifestări sau alte ieșiri cu caracter dușmănos, față de cine, persoanele cu care întreține legături și natura acestora, respectiv orice alte date ce prezintă interes pentru organele noastre.-

Intrucât cel în cauză este în atenția Dir. III-a. București, ve-ți lua măsuri ca materialele informative pe care le ve-ți administra asupra sa să ne fie trimise în copie din 30 în 30 zile pentru a fi înaintate la minister.-

SEFUL DIRECTIEI REGIONALE

Colonel

STESKAL VILIAM

SEFUL SERVICIULUI II

Maior,

BOGHEORGHE

Red.Cpt.G.I.
Dact.a.c. C.P.
Scris în 2 expl.